

Зозулин голос

Микола Сингаївський

Як чистий сум,
як срібний сміх,
у Празі слухав я зозулю
і сам не вірив, що в містах
живуть провісниці-зозулі.

А птиця так мені кувала,
а птиця так пророкувала,
що я в дитинство повернусь.
Та я не вірив у пророцтва,
я ще вернусь у Злату Прагу,
але в дитинство вже ніколи.
Бо там живуть мій син і донька,
і ходять по калину в гай,
і вірять сповідям зозулі,
і розсипають срібний сміх,
за котрим я сумую часто.